DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LXI. ZATERDAG den 19den APRIL 1873. N°. 16.

GEMENGDE BERICHTEN.

— De Bank van Engeland is nu onlangs voor een ontzettend groote som opgelicht.— Men beweert, dat het verlies tusschen de twee en drie millioen gulden bedraagt. Valsche wissels, op de voornaamste huizen van Londen getrokken, waren gedisconteerd by de West-End Branch van de Engelsche Bank in Burlington-Gardens, te Londen.

De groote diefstal heeft in de financieele kringen der City een indruk gemaakt, zooals in lang niet een zaak van dien aard. Het is niet alleen de belangrykheid der geldsom, welke ontvreemd werd, het is vooral de wyze, waarop zy ontvreemd werd, die sensatie verwekt heeft. De *Times* noemt, in een hoofdartikel, de oplichtery een der behendigste, die ooit uitgevoerd werden. Het is, zegt het blad, geen geïsoleerd bedrog, gepleegd door een alledaagsch soort dieven, om eenige honderden ponden machtig te worden. Het is een zamenzwering zoo uitgebreid als eenige samenzwering te New-York om controle te krygen over een spoorweg of de goudmarkt; zy kan niet anders uitgevoerd zyn, dan door mannen volkomen bekend met handelsusantiën en beschikkende over een groot kapitaal. Uit de wyze, waarop het komplot gesmeed werd, blykt op voldoende wyze, dat de bedriegers zeer goed op de hoogte waren van hetgeen in de City gebruik is. Hun doel was om valsche wissels gedisconteerd te krygen. Nu is de bank van Engeland zeer voorzichtig in het toelaten van personen, die van het disconto wenschen te profiteeren. Daartoe heeft zy niet alleen het recht, maar het is zelfs haar plicht, nu zy eenmaal de meest bekende bankinrichting der wereld is. Ieder, die by de bank van Engeland een disconto-rekening wil openen, moet door een der directeuren voorgesteld zyn. Het spreekt dus van zelf, dat zeer nauwkeurige inlichtingen over zyn persoon en zyn krediet ingewonnen werden, alvorens de "introductie" plaats vindt. Het is onwaarschynlyk, dat de bedrieger, die de operatie geleid heeft, voldoende inlichtingen verstrekken kon. Hy wachtte zich dan ook wel by het hoofddepartement in de City aan te kloppen. De Bank heeft echter een filiaal in Burlington-Gardens, welke werd opgericht ten behoeve van kalanten in het West-End, die niet naar de City kunnen of willen gaan. Nu schynt de filiaal niet al die strenge bepalingen te hebben, welke de hoofdbank onverbiddelyk handhaaft, en de boeven wisten dit. Zy besloten de groote instelling van dezen zwakkeren kant aan te vallen.

De persoon, die door de Engelsche politie wordt nagezeten, is begonnen met in de filiaal een disconto-rekening te openen, hetgeen hy licht doen kon, daar hier slechts de aanbeveling van een kalant vereischt wordt en men geen ander bewys der solvabiliteit eischt, dan een saldo in kas. Dit werd natuurlyk verstrekt en maakte deel uit van het maatschappelyk kapitaal der boevenfirma. In het eerst en gedurende langen tyd week de aanvoerder der bende niet af van de gewoonte der andere kalanten. Hy trok wissels op de bank en vergrootte dan weer zyn depositum, evenals iemand die zaken doet. Ook disconteerde hy wissels. Deze waren echt. Langzamerhand wist hy, door groote omzichtigheid, het vertrouwen der belanghebbenden te winnen, en ieder zag hem ten slotte voor een eerlyk koopman aan. Toen was blykbaar de tyd gekomen om den grooten slag te slaan. De valsche wissels kwamen opdagen. Zy werden allen zonder eenige aarzeling gedisconteerd, en het is waarschynlyk, dat de bedriegers er reeds in geslaagd waren 100,000 pond op te steken, toen de oplichtery ontdekt werd. De valsche wissels moeten oneindig veel tyd en moeite hebben vereischt. Het zyn, volgens het oordeel van alle deskundigen, ware meesterstukken van druk en caligraphie. De firma's, waarop ze getrokken zyn, gebruiken allen een byzonder soort papier, voorzien van een afzonderlyk watermerk, en men heeft dit papier dus moeten stelen of het moeten namaken, zóó, dat niemand er iets van kon merken. In beide gevallen zyn — wanneer men het betrekkelyk groot aantal by deze zaak betrokken firma's in aanmerking neemt — een buitengewone behendigheid, een oneindig geduld noodig geweest. Wanneer de moeilykheid van het papier, van de watermerken overwonnen was, bleef het vraagstuk van het schrift over, en dit mocht zeer ingewikkeld heeten, wanneer men nagaat dat op vele wissels onderscheidene accepten voorkwamen. Al deze handteekeningen moesten worden nagemaakt, en toch was de vervalsching zoo meesterlyk volbracht, dat geen enkele wissel geweigerd werd wegens suspicie aangaande een der accepten. De bedriegers slaagden dan ook naar wensch. Al hunne onechte wissels werden gedisconteerd zonder eenigen argwaan te verwekken; daar deze eenige maanden te loopen hadden, zouden de "heeren" al den tyd hebben gehad zich behoorlyk uit de voeten te maken. Maar ziet, de mannen, welke met zooveel schranderheid, taai geduld, onovertroffen typographisch en caligraphisch talent te werk waren gegaan, bedreven één fout, en deze was voldoende het geheele komplot te doen uitlekken. Het gaat met den schurk immer zoo. Hy is sluw als geen, voorziet alles, behalve één enkele, onnoozele zaak, en de meest alledaagsche vergissing stort hem in het ongeluk. Zoo ook hier.

Op een mooien dag ontdekte men op een der wissels een accept zonder dagteekening. De desbetreffende firma werd ondervraagd, waarom zy dat gedaan had, en nu kwam de geheele zaak uit. De dieven hadden den almanak voor zich, en konden daaruit den datum kiezen, dien zy goedvonden. Zy waren zich natuurlyk volmaakt bewust, dat het minste foutje voldoende was, om hun bedrog te doen mislukken, en toch waren zy onoplettend genoeg deze formaliteit over het hoofd te zien.— Indien dit niet ware geschied, de operatie zou nog geruimen tyd hebben kunnen voortgezet worden en de Hemel alleen weet, wat er het gevolg van zou zyn geweest.

"Het is moeilyk te zeggen," schryft de *Times*, "waarover wy meer verwonderd staan — over de misplaatste geestkracht, welke voor dergelyke zaak noodig was, of over hetgeen er uit blykt, nl. de gevaren waaraan onze reusachtige handelswereld van financieele zyde is blootgesteld. Wanneer men nagaat, hoeveel millioenen dagelyks van de eene hand in de andere overgaan, enkel door het endosseren van kleine stukjes papier, dan staat men verbaasd, dat meer vervalschingen niet worden beproefd. Maar er zyn ongemeene hoedanigheden toe noodig, een plan van zulk een omvang ten uitvoer te leggen. Het was een hoogst gevaarlyke speculatie. De mannen zetten groote sommen gelds op het spel, enkel met de kans, later door valsche wissels meer te verdienen. Hetzelfde bedrag, in een rechtmatige onderneming gestoken, zou ongetwyfeld eene groote winst hebben opgeleverd."

— De zitting van het Lagerhuis van 11 Maart, waarin het besluit is gevallen, hetwelk tot de aftreding van het ministerie-Gladstone aanleiding heeft gegeven, is in hare gevolgen van te groot belang om daarop niet terug te komen. Het was vooral de heer Disraeli, die de voordracht aanviel, eene voordracht wier grootste font, naar zyn inzien, hierin bestond, dat de stichting wordt voorgesteld van een universiteit, die niet universeel is. Hy gaf zyne verbazing er over te kennen, dat in een tyd, waarop iedereen philosopheert, het hoofd der liberale party was te voorschyn getreden met een voorstel, om het onderwys in de wysbegeerte van de hoogeschool te weren; evenzeer verwonderde hy zich over het verbod tot oprichting van een leerstoel voor nieuwe geschiedenis. Ten slotte kwam de heer Disraeli er tegen op, dat de regeering van deze wetsvoordracht een kabinetsquaestie heeft gemaakt; daartoe had zy, naar hy meende, het recht niet. Niemand, zeide hy, verlangde op dit oogenblik een ministerieele crisis en, in spyt van de verklaringen der regeering, stelde hy daarom aan zyn medeleden niet de vraag: verlangt gy het ministerie te handhaven of te zien aftreden?, maar wel de vraag: keurt gy de thans aan uw oordeel onderworpen voordracht goed?

De heer Gladstone sloot het debat met een uitvoerige rede, waarin hy de geschiedenis van het vraagstuk uiteenzette. Hy stelde op den voorgrond, dat bevrediging van Ierland steeds het doel van dit ministerie was geweest en dat dit ook de leus en de plicht moest zyn van het Parlement. Getrouw aan haar programma, had de regeering, met behulp van de beide huizen, in 1869 de Iersche kerkwet en in 1870 de Iersche agrarische wet tot stand gebracht en zoodra deze laatste wet was aangenomen, waren uit het Parlement zelf stemmen opgegaan tot regeling van het hooger onderwys in Ierland. Twee jaren lang had de regeering aan andere onderwerpen van dringend belang den voorrang op de agenda van het Parlement weten te verschaffen, doch nadat de heer Fawcett een voorstel over hetzelfde onderwerp had ingediend, waarmede de regeering zich niet kon vereenigen, was hy wel genoodzaakt geweest zelve eene voordracht te doen. Twee denkbeelden hadden haar by het ontwerpen van den maatregel geleid, namelyk: tegemoetkoming aan de billyke grieven der Katholieken en verbetering van het inderdaad zeer gebrekkige onderwys in Ierland. De minister voerde nog het een en ander aan ter bestryding van het betoog des heeren Disraeli, doch vermocht het Huis niet te overtuigen, daar, gelyk men weet, met 287 tegen 281 stemmen werd besloten, niet tot de tweede lezing der bill over te gaan.

— Het antwoord in het Hoogerhuis door den minister van koloniën gegeven op eene vraag van lord Lauderdale, betreffende het gebeurde in de Britsche bezittingen ter kuste van Guinea is van den volgenden inhoud: De Minister zeide, dat de koning der Ashantynen, zonder aan Engeland den oorlog te verklaren, met eene macht van niet minder dan 12,000 man een inval had gedaan op onder Britsche bescherming staande landstreken van het binnenland, en dat de regeering, by ondervinding wetende dat de door de Ashantynen gedane invallen altoos met groote verliezen van menschenlevens en eigendommen gepaard gingen, met groot leedwezen van deze gebeurtenis had kennis ontvangen; hoewel zy overgetuigd was, dat er, dank zy de tegenwoordigheid van eenige oorlogsvaartuigen en van eene genoegzame bezetting, geenerlei vrees voor de veiligheid der aan de zeekust gelegen eigenlyke Britsche bezittingen bestond. De regeering, zoo verklaarde hy verder, kon niet met zekerheid mededeelen wat tot die daad van vyandschap van de zyde van den inlandschen vorst aanleiding had gegeven. Men had bericht, dat de koning der Ashantynen en de koning van Elmina zich met een plechtigen eed verbonden hadden de Britsche bezittingen aan te vallen, doch zonder er de reden by te vermelden, waarom die eed was gedaan. Een tweede aan den Koning van het binnenlandsche ryk toegeschreven motief waren diens aanspraken op het bezit van Elmina, waaromtrent lord Kimberley echter mededeelde, dat de regeering by het overnemen van Elmina aan den Koning had te kennen gegeven, dat Engeland die aanspraken evenmin erkende als vroeger Nederland had gedaan, waartegen de Koning niet was opgekomen, doch zich vergenoegd had met de toezegging eener geldelyke toelage, mits hy zorg droeg voor de veiligheid der handelswegen van het binnenland naar de kustlanden. Verder beweerde men, dat een verschil van zienswyze tusschen den koning van Elmina en den administrateur der Britsche bezittingen, of een verschil over de heffing van zekere belastingen, tot de spanning had geleid: terwyl

de laatste en, volgens den Minister, vermoedelyk juiste reden voor den inval gezocht moest worden by den koning van Elmina, die door middel van gezanten den koning der Ashantynen tegen Engeland opstookte. De Minister zeide ten slotte overtuigd te zyn, dat de aanval met kracht zou worden afgeslagen.

— In het Lagerhuis is door den heer Macfie eene motie voorgesteld, strekkende tot het benoemen eener commissie van onderzoek naar de betrekkingen tusschen de Britsche kolonien en het moederland. De voorsteller betoogde, dat er maatregelen noodig waren tot bestryding van de in de Britsche kolonien bestaande zucht naar een onafhankelyk bestaan, en tot bevordering der landverhuizing van de overbevolking van Engeland naar de kolonien in plaats van naar vreemde landen. De regeering voerde hiertegen aan, dat er in het geheel geen neiging tot afscheuring in de Britsche kolonien bestaat, maar dat het telken jare voorstellen eener motie als die van den heer Macfie (welke inderdaad in elk zittingjaar van het Lagerhuis hetzelfde voorstel doet) geen anderen dan een slechten indruk in de kolonien maken kan. Ten aanzien der landverhuizing verklaarde de ondersecretaris van het departement van kolonien, dat hem geene afdoende middelen bekend waren om den stroom der landverhuizers naar Canada, welke kolonie de heer Macfie vooral op het oog had gehad, te leiden. De motie werd ten slotte verworpen.

— De uitvoer van steenkolen uit Engeland bedroeg in 1872 13,211,961 tonnen (één ton = 1000 KG.), ter waarde van 10,443,920 p. st., tegen 12,747,989 tonnen, ter waarde van 6,246,143 p. st., in 1871, en 11,702,649 tonnen, ter waarde van 6,638,371 p. st., in 1870.

— Graaf de la Chapelle, die verleden jaar veel te Chislehurst toefde, zal een gedeelte der nagelaten werken van Napoleon den Derde uitgeven. Deze geschriften moeten vele "onthullingen" inhouden, voornamelyk betrekking hebbende op de gebeurtenissen van en na de oorlogsverklaring. In het te publiceeren gedeelte zullen facsimile's voorkomen van brieven door den ex-Keizer na den oorlog aan de la Chapelle gericht. Deze denkt er ook over, zyn boek aangaande den oorlog van 1870—1871 opnieuw in het licht te geven, voorzien van commentarien, door Napoleon op zyn exemplaar aangeteekend. Het is bekend dat de la Chapelle in den veldtocht de berichtgever van den *Standard* was.

— De *Univers* deelt mede, dat zich to Parys onder de invloedryke legitimisten een Carlistisch comité gevormd heeft, in navolging van dat te Londen, om door geld en andere middelen de zaak van den "pretendent" te steunen. Reeds moeten, volgens het ultramontaansche blad, belangryke sommen ingeschreven zyn.

— Het Pruisische Heerenhuis heeft het ontwerp van wet tot wyziging der grondwet, wat betreft de artikelen over Kerk en Staat, thans definitief aangenomen. Na de rede van prins von Bismarck, was die uitslag te verwachten.

— Het Duitsche ryk telt, volgens een aan de *Kreuz-Zeitung* ontleende opgaaf, ruim 41 millioen inwoners en is derhalve, wat het bevolkingscyfer aangaat, de tweede Staat van Europa. (Rusland telde in 1867 in Europa 76 millioen inwoners.) Met het oog op de oppervlakte echter neemt Duitschland, in weerwil van zyne vergrooting met Elzas-Lotharingen, in Europa eerst den derden rang in (na Rusland en Oosteryk-Hongarye) of, indien men Zweden en Noorwegen als één land beschouwt, eerst den vierden rang. Het beslaat thans een oppervlakte van ruim 9812 vierkante geografische mylen.

— Het wetsontwerp, door welks indiening de Spaansche regeering de ontevredenheid van de meerderheid der Nationale Vergadering opgewekt heeft, is van den volgenden inhoud :

"Art. 1. De Cortes der natie, alleen uit het congres der afgevaardigden samengesteld, zullen den 1sten Mei dezes jaars als constitueerende Vergadering byeenkomen ter organisatie van de Republiek,

"Art. 2. De verkiezing der afgevaardigden voor de genoemde Cortes zal op het schiereiland, de nabygelegen eilanden en op Portorico van 10 tot 13 April dezes jaars plaats hebben.

"Art. 3. De verkiezingen geschieden naar de bestaande wetten, onder dien verstande, dat als meerderjarigen in den zin der wetten beschouwd worden alle Spanjaarden, die meer dan 20 jaren oud zyn.

"Art. 4. De tegenwoordige Cortes zullen byeen blyven, totdat de aanhangige wetsontwerpen betreffende de afschaffing der slaverny, de conscriptie voor de marine en de vorming der 50 bataljons in stemming gebracht zyn.

"Art. 5. Zoodra dit geschied is, wordt uit hun midden eene commissie verkozen, welke de vergadering vertegenwoordigt, en de zittingen worden geschorst.

"Art. 6. Deze commissie zal het karakter hebben van een raadgevend lichaam voor de regeering der Republiek ; zy zal in buitengewone gevallen de tegenwoordige Cortes kunnen byeen roepen.

"Art. 7. Na de byeenkomst der constitueerende vergadering zal de commissie hare bevoegdheid aan de tegenwoordige Cortes terug geven.

"Art. 8. De regeering kan de door de wet voorgeschreven termynen voor de verkiezing verkorten en ook de feestdagen daarvoor aanwyzen."

— De *Times* bevat een artikel, waarin betoogd wordt, dat er geen de minste grond bestaat, om voor een terugslag der gebeurtenissen in Spanje op Portugal te vreezen. "Er bestaat geen schyn van eene republikeinsche party in Portugal," zoo wordt in dat artikel geschreven. "De pers is er zoo vry als in eenig naar vryzinnige beginselen bestuurd land der wereld, en toch is er maar één enkel blad, het *Jornal do Comercio*, hetwelk de republikeinsche beginselen predikt. Niettemin is dit blad, en het beroemt zich daarop, niet het orgaan eener party, maar de redactie is samengesteld uit schryvers van zeer uit elkander loopende richtingen, zoodat men niet zelden ultramonarchale beschouwingen in zyne kolommen aantreft. De uitoefening van het recht van vergadering is geheel vry, en toch is er geen voorbeeld bekend van eene volksvergadering tot uitbreiding der republikeinsche beginselen. De verkiezingen zyn vry, en toch heeft geen enkel voorstander der republiek zitting in het parlement. De eenige afgevaardigde, die indertyd eene zekere platonische genegenheid voor de republikeinsche beginselen openbaarde, gaf daarby te gelyk onmiddellyk te kennen, dat hy de monarchie voor alsnog als eene noodzakelykheid beschouwde, en elke poging om haar te ondermynen voor misdadig hield. Wat de universiteit van Coïmbra betreft, een groot staatsman heeft eenmaal gezegd, dat hem geen waarlyk bekwaam man bekend was, die op twintigjarigen leeftyd geen republikein was geweest; dat de republikeinsche geest de modegeest is der studenten, maar dat zy op lateren leeftyd spotten met de begrippen hunner jonge jaren.

"Men heeft gezegd dat de Internationale, na vele mislukte pogingen, er eindelyk in geslaagd was eene afdeeling te Lissabon te vestigen, maar er is nog geen uiterlyk teeken van haren bloei te vinden, daar de dampkring hier niet gunstig is voor de ontwikkeling van dergelyke planten. Hy, die in Portugal de elementen vinden wil voor eene republikeinsche omwenteling, zal zich bedrogen vinden. Of de nieuwe Spaansche republiek levensvatbaarheid of levenskansen bezit, kan ik niet beoordeelen, maar het is, naar myne meening, volstrekt onmogelyk dat zy de welvaart en de onafhankelykheid van Portugal in de geringste mate zal kunnen bedreigen ; zy, die van naby bekend zyn met de politieke toestanden van Spanje en Portugal, zullen dit met my eens zyn."

— Reeds meermalen is door verschillende Italiaansche bladen de aandacht gevestigd op de nalatigheid der leden van de Kamer der Afgevaardigden in de vervulling hunner politieke plichten. Het dagblad *l'Italie* komt thans andermaal op deze zaak terug en wenscht dat krachtige maatregelen genomen worden om de afgevaardigden te nopen tot eene meer getrouwe bywoning der zittingen. "Wy willen", zegt het blad, "het kwaad niet overdryven ; wy weten dat Italie niet het eenige land is, waar zekere onverschilligheid voor den parlementairen arbeid bestaat ; zelfs Engeland is daaraan niet zoo geheel vreemd. Wat wy wenschen is, dat de middelen worden opgespoord om, evenals dit in andere landen is geschied, het kwaad te verhelpen. In Oostenryk worden de afgevaardigden, die gedurende zekeren tyd de zittingen niet bywonen, van hun lidmaatschap vervallen verklaard. Dit is een krachtig middel, maar wellicht toch nog ontoereikend. In het practische Engeland is men overgegaan tot het verminderen van het aantal der leden, die tegenwoordig moeten zyn om een wettig besluit te kunnen nemen ; in het Lagerhuis zyn veertig leden daartoe voldoende en in het Hoogerhuis slechts drie. Men zou dit beginsel by ons kunnen toepassen, hoe wel wy er de gevaren van inzien. Verkieslyker ware misschien het Fransche stelsel, namelyk dat der *jetons de présence.*" Het blad somt daarna nog eenige andere stelsels op, doch wil vooralsnog geene beslissing van het eene boven het andere nemen, daar zyn doel hoofdzakelyk is om nogmaals met nadruk de aandacht te vestigen op een euvel, dat, indien het langer voortduurt, het aanzien der parlementaire instellingen ten zeerste zal benadeelen.

Hetgeen wy boven mededeelden aangaande de weinige belangstelling in de publieke aangelegenheden, blykbaar in de slechte opkomst der leden van het Huis der Afgevaardigden, is geenszins van toepassing op het Italiaansche publiek over het algemeen. Immers blykens eene statistiek, door het *Journal de Rome* medegedeeld, is het aantal dagbladen en tydschriften in de laatste jaren aanmerkelyk toegenomen ; een bewys dat de zucht, om aan de publieke zaak deel te nemen, meer en meer onder de Italiaansche bevolking toeneemt. Tegen het einde van 1869 werden in Italie (de provincie Rome daaronder begrepen) 620 dagbladen en tydschriften uitgegeven, en dit cyfer was in December 1872 tot 840 geklommen.— Men heeft dikwyls gezegd, dat de meerdere of mindere ontwikkeling der pers den maatstaf aangeeft voor de ontwikkeling van een volk, en dit is ook in Italie het geval, vermits in die provincien, welke het meest in beschaving zyn vooruitgegaan, ook het grootste aantal dagbladen en tydschriften wordt aangetroffen. Het Noorden des ryks bekleedt hier de eerste plaats; Napels, Palermo, Messina en zelfs Rome staan in dit opzicht ver beneden Turyn, Milaan, Genua, Bologna en Florence. Met uitzondering van Rome, betreft dit niet slechts het aantal, maar ook de hoedanigheid. Men telt in ; Piëmont 160, Lombardie 126, Venetie 90, Emilie, de Marken en Umbrie 91, Toscane 106, de Napelsche provincien 126, Sicilie 72, Sardinie 6, de Romeinsche provincien 63 dagbladen en tydschriften.

— Den 26 Jan. is te Caïro de zesde jaarlyksche zitting der Egyptische Kamer van Afgevaardigden geopend. In de openingsrede, welke, uit naam van den Khedive, door den eersten minister is voorgelezen, wordt een gunstig tafereel van den toestand des lands opgehangen en de indiening van verscheidene wetsvoordrachten aangekondigd, o. a. omtrent afdammingen, die ten behoeve der irrigatiën worden gevorderd ; voor den aanleg van spoorwegen, waaronder eene van Soudan naar Caïro behoort, waarvan de regeering zeer heuglyke resultaten voor den bloei des ryks verwacht.— In weerwil van den lagen waterstand en van de verwoestingen, door insecten aan het te veld staande katoengewas veroorzaakt, zou de oogst van dat voorname voortbrengsel des lands slechts weinig van dien van het vorige jaar verschillen. De opbrengst der in- en uitgaande rechten was weder toegenomen en een ander bewys van den vooruitgang en den bloei van Egypte was, dat de bevolking gedurende het afgeloopen jaar weder een vermeerdering had mogen ondergaan. De Onderkoning gevoelde zich dan ook tot de erkentenis gedrongen, dat het land met dankbaarheid jegens de Goddelyke Voorzienigheid vervuld behoorde te zyn. De troonrede is op 1 Febr. met een adres der Kamer beantwoord.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 4 April 1873.

ZY, die wenschen voor de vervulling der open te vallen betrekking van Landsschoolonderwyzer op het eiland *Bonaire* in aanmerking te komen, kunnen zich te dier zake vóór den 15 *Mei a. s.* by gezegeld verzoekschrift tot den Heer Gouverneur der kolonie wenden.

Inlichtingen omtrent de voordeelen aan die betrekking verbonden, kunnen ter Gouvernements Secretarie worden verkregen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 18 April 1873.

ZY, die wenschen voor de vervulling der betrekking van Landsschoolonderwyzer op de nieuw op te rigten Landsschool op dit eiland in aanmerking te komen, kunnen zich te dier zake vóór den 15 Mei a. s. by gezegeld verzoekschrift tot den Heer Gouverneur der kolonie wenden.

Inlichtingen omtrent de voordeelen aan die betrekking verbonden, kunnen ter Gouvernements Secretarie worden verkregen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 18 April 1873.

BY Gouvernements besluit dd. 17 dezer No. 204 is aan den Heer *F. V. Croes*, op zyn verzoek, eervol ontslag verleend als Districtmeester van het 1e. District op *Aruba*, onder dankbetuiging voor de diensten door hem als zoodanig bewezen, en in zyne plaats benoemd de Heer *N. C. Eman.*

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curaçao den 18 April 1873.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 26 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13¾ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

DE Pakket (Engelsche mail) vertrekt op *a. s. Maandag, den 21 dezer*; de brievenzakken zullen op dien dag *des middags twaalf ure precies* gesloten en *na dien tyd geene brieven meer ontvangen worden.*

Curaçao den 18 April 1873.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Nicolaas Anslyn, Guillermo Cook 2. D. J. Curiel, Carmen H. de Munive, C. G. de Haseth & Zoon, Eulalia Espina, German R. Gerlein, Eduardo Guivaran, Richard J. Hoyer, David Moises Jesurun, Luisa Kranwinkel, Camille Klep, J. R. Mendez, Jean Mattey 2, Pedro S. Nognera, Josefina Ponce care of W. H. de Haseth, H. L. Penha, Juana Mauricia Raz, Erneste Römer, Daniel Jos. Sasso, Superiora del Colejio San Francisco al cuidado de Rafl. Barliza.

Curaçao den 18 April 1873.
De Commis belast met de Post directie,
J. F. K. VAN EPS.

A. MELLINK en ECHTGENOOTE door spoedig vertrek naar St. Martin N. G. niet in de gelegenheid geweest zynde om in persoon van hun betrekkingen, vrienden en kennissen afscheid te nemen, maken van dit weekblad gebruik, om hun hartelyk vaarwel te zeggen en zich in hunne herinnering aan te bevelen.

Curaçao den 17 April 1873.

SIGISMUNDO WEIL Y ESPOSA

ofrecen sus servicios á sus amigos en su nueva habitacion *Pyrmont.*

Curaçao 18 de Abril 1873.

DE verkoop der HUIZEN aankomende L. E. PIETERSZ, geannonceerd als te zullen plaats hebben op den 24 April e. k., is uitgesteld tot Donderdag den 1 Mei a. s.

PIONEER MILL.

DE ondergeteekende heeft de eer hierby te berigten dat de pryzen van MAISMEEL van af heden zyn als volgt:

WITTE . . . . à *f* 3. — per schepel.
ZEMELEN . . . . „ – 50 „ „

Curaçao den 18 April 1873.
JOHN C. PRINCE JMz.

TE KOOP
by C. H. Neumañ,

BREEDE STRAAT,

BESTE KWALITEIT ROZYNEN, VERSCHE ZALM in blikjes, CODROES, PETIT POIS, HOLLANDSCHE HAMMEN, STOLSCHE en EDAMMER KAAS, DRAGEES, PICKLES, GREEN CORN, ZUURKOOL, SNYBOONEN, enz., enz.

Curaçao den 17 April 1873.

TE HUUR

EEN in de nabyheid van de stad gelegen BUITENPLAATS. Ter informatie vervoege men zich ter dezer Drukkery.

Dienstbeurt als Bestuurder by de Spaar- en Beleenbank.

Zaturdag den 19 April 1873.
De Heer Wm. Chapman Jr.

“DE VERGENOEGING”

MAANDELYKSCHE VERGADERING
op Zaturdag den 19 April 1873.

GETROUWD:

JOHANNES HERMANUS DANIA
MET
MARIA HELENA RAVEN.

Curaçao den 16 April 1873.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*April.*

10 ven. bark 20 de Marzo, 8 t., Ocando, Vela de Coro.
ned. „ Pajaro, 4 t., Calvo, Bonaire.
12 „ schr. Mara, 40 t., van der Dys, Vela de Coro.
15 „ bark Ceo, 6 t., Arnoldus, Bonaire.
eng. schr. brik George Duckels, 162 t., Tupman, La Guayra.
ned. bark Calypso, 9 t., Torbed, Bonaire.
„ „ Grazielle, 8 t., Martis, Bonaire.
„ schr. Providencia, 25 t., Ludwig, Vela de Coro.
„ „ Altagracia, 39 t., Hernandez, Maracaibo.
„ „ Manaure, 45 t., de Windt, Vela de Coro.
„ „ Carmelita, 7 t., Roos, Aruba.
„ schr. brik Emma Dean, 201 t., Atkinson, New York.
16 „ schr. Paq. de La Vela, 32 t., Brito, Vela de Coro.
„ boot Dos Hermanos, Iradi, Bonaire.
„ bark Meteor, 13 t., Hart, Bonaire.
„ „ Minerva, 9 t., Croes, Aruba.
„ schr. Nueva Clara, 50 t., Kock, Maracaibo.
17 ven. bark Deligencia, 12 t., Crus, La Guayra.
„ „ Dolores, 6 t., Hernandez, Vela de Coro.
am. schip Heury Knight, 450 t., Gilkey, St. Thomas.
duits. stoomb. Borussia, 866 t., Schmidt, Savanilla.
18 ven. bark Carmelita, 9 t, Soto, Vela de Coro.
ned. schr. Francisca, 5 t., Piar, Bonaire.
ven. bark Esplendor, 6 t., Thodé, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*April.*

10 ned. bark Elvira, Thodé.
„ „ Pajaro, Calvo.
12 „ schr. Lamia, Faneyte.
„ bark Experiencia, Nicolaas.
ven. „ J. Ademar, Gomez.
ned. schr. Julia, de Groot.
15 „ schr. brik Curaçao Packet, Sorgdrager.
„ schr. Elvinia, Haseth.
„ bark Calypso, Torbed.
„ schr. Mansure, de Windt.
16 „ „ Amistad, Sasso.
„ „ Midas, Schoonewolff.
17 „ bark Meteor, Hart.
ven. „ Deligencia, Cruz.
amerik. schip Henry Knight, Gilkey.
ned. bark Minerva, Croes.
„ schr. Providencia, Ludwig.
„ „ Carmelita, Roos.
„ „ Telegrafo, Suares.
„ „ Mara, Van der Dys.
18 „ „ Ceres, Ball.
„ „ Altagracia, Hernandez.

Zondag, den 13, kwam alhier voor de haven, laatst van Puerto Cabello, het Stoomschip van den Noordduitschen Lloyd *Graf Bismarck*, Kapitein *Nordenholdt*, en na den Heer *W. P. Maal*, Konsul van den Duitschen Bond te Aspinwall, aan boord genomen te hebben, vervolgde het schip de reis naar Colon.

AANGEKOMEN: Dinsdag, van Nieuw York, de Nederlandsche Schoenerbrik *Emma Dean*, Kapitein *Atkinson*. By deze gelegenheid zyn Couranten van Nieuw York ontvangen tot 27 Maart met telegrafische berichten uit Europa tot 26.

Woensdag, den 16, laatst van Savanilla, het Stoomschip van de H. A. S. Maatschappy *Borussia*, Kapitein *Schmidt*, en is den volgenden dag, over Pto. Cabello enz., naar Hamburg vertrokken.

VERTROKKEN: Donderdag, den 17, naar St. Martin, de Zweedsche Schoener *Sir Carl*, Kapitein *Scopean*, als passagiers met denzelven de Heer *A. Mellink*, benoemd Griffier van den Raad van Justitie en van het Kantongerecht op dat eiland, en Echtgenoot.

— naar Amsterdam, de Nederlandsche Schoenerbrik *Curaçao Packet*, Kapitein *Sorgdrager*, als passagiers met dezelve 3 militairen wier tyd van dienst verstreken is.

Passagiers met het stoomschip *Borussia*, met verdere bestemming naar Europa:

De Heer *G. van Dissel* en echtgenoot, en de Heeren *Wilson*, *Wöhler* en *Grampp* met echtgenooten, kinderen en bedienden.

Den 26 Maart was de koers van het goudgeld aan de geldmarkt te New York tot 16¼.

Volgens berichten van Madrid van 26 Maart zouden de Heer Castelar, Minister van Buitenlandsche zaken, en de Heer Acosta, Minister van Oorlog, aftreden. Men dacht dat er een algemeene verandering van het Ministerie zou plaats hebben. Het garnizoen van Barcelona was in openlyk verzet tegen het gouvernement; de officieren konden de discipline niet handhaven.

De gouvernements beambten te Bayonne hebben een groote hoeveelheid patronen, bestemd voor de carlistische opstandelingen in Spanje aangehouden.

Naar men met zekerheid berichtte, bevond Don Carlos zich in Genève.

President Figueras verklaarde dat zyne pogingen om het gezag der regeering in Barcelona te doen eerbiedigen, mislukt zyn. Men vreesde dat de weerspannigheid van het garnizoen van Barcelona navolging zal vinden by het Spaansche leger.

Verscheiden vreemdelingen waren te Madrid aangekomen met oogmerk om de stedelyke regeering omvertewerpen en de Commune in de plaats te stellen.

Volgens de wet van de emancipatie der slaven op Porto Rico, zyn de slaven dadelyk vry na de afkondiging der wet; zy zyn echter gehouden om drie achtereenvolgende jaren in dienst van hunne meesters of by andere personen op het eiland te blyven; zy zullen de rechten van Spaansche burgers niet verkrygen dan na verloop van vyf jaren.

De *Gaceta* van Madrid van 26 Maart bevat de officieele benoeming van Generaal Rivera tot Kapitein Generaal van Porto Rico en van Generaal Pieltain tot Kapitein Generaal van Cuba.

De schadevergoeding aan de eigenaars der slaven zal in den begrootingstaat van Porto Rico gebracht worden.

Na de aanneming der emancipatiewet werd het voorstel tot ontbinding van de Cortes met eenparigheid van stemmen aangenomen. Daarop zyn de leden uiteen gegaan.

Men gelooft dat de emancipatie der slaven op Cuba eerlang op die van Porto Rico zal volgen.

De slavenbevolking van Porto Rico is niet groot. In 1872 was het getal slaven als volgt:

Van het mannelyk geslacht onder 12 jaren ouderdom	3,489.
Van 12 tot 60 jaren	12,655.
Van het vrouwelyk geslacht onder 12 jaren	3,448.
Van 12 tot 60 jaren	11,450.
	31,042.

In 1869—1870 telde de blanke bevolking 346,487 zielen en de zwarte vrye bevolking 270,822 zielen.

Laatsleden Woensdag, den 16, werden door den Heer *M. Salas*, Agent van den Staat Zulia, in de zaal van het *Aspinwall Hotel* alhier voor het publiek ten toon gesteld een met edelgesteenten versierd medalje en een eeredegen met gouden gevest, ryk voorzien van edelgesteenten. Op de eerste staat de inscriptie “*La gratitud de Zulia a su Libertador*” en op den degen “*Al Valiente General Venancio Pulgar. Libertador del Zulia. A sus pasos cede la Victoria.*” De waarde dezer stukken, welke bestemd zyn om den Generaal Pulgar als een geschenk van de burgery van den Staat Zulia aan te bieden, wordt geschat op 10,000 pesos.

Blykens een mededeeling betreffende den vergelykenden staat der Nederlandsche koopvaardyvloot, uitgaande van het ministerie van financiën, waren op 31 Dec. 1872 aanwezig 16 klippers, 2 do. met stoomvermogen, 132 fregatten, 1 do. met stoomvermogen, 213 barken, 210 brikken, 338 schoeners, 226 galjooten, 303 koffen, 179 tjalken, 12 smakken, 1 gaffel, 6 kotters, 1 paviljoen, 1 praam, 5 schokkers en loggers, 22 hoekers, 17 bunnen, 97 bommen en pinken, 10 visch-aken en snikken, 1 vuur- of lichtschip en 63 stoomschepen, makende te zamen 1856 schepen, metende 261,184 lasten, tegen 1902 schepen, metende 260,549 lasten, in het vorige jaar. Nieuwe zeebrieven werden uitgereikt aan 55 schepen, metende 12,175 lasten. Gedurende het jaar 1872 werden ingeklaard 2829 schepen, metende 760,783 tonnen, varende onder Nederl. vlag, tegen 3051 schepen, metende 715,330 tonnen in het vorige jaar, en uitgeklaard 1981 schepen, metende 617,426 tonnen, tegen 1967 schepen, metende 490,771 tonnen in 1871.

— Onlangs is te Berlyn eene vereeniging van dames-sociaaldemocraten in het leven geroepen, waarvan 80 vrouwen van zekeren leeftyd lid werden. De statuten houden in, dat " iedere vrouw lid kan worden, die kan bewyzen gedurende de laatste zes maanden een zedelyken levenswandel te hebben geleid." Echter verklaarden de deelneemsters dit artikel zeer liberaal te zullen opvatten. Het doel dezer beweging is : " de erkenning der vrije vrouw ;" de middelen om het te bereiken bestaan in leerryke voordrachten, enz. Alleen die mannen hebben toegang, die wenschen eene voordracht te houden, of die zich voorstanders der zaak hebben doen kennen. Als eerste spreker trad de beruchte Mendel op, die de volksgaarkeukens tot onderwerp koos, doch begon met de verklaring, dat hy " niet over het koken wenschte te spreken, maar alleen over de roeping der vrije vrouw." Volgens hem is de vrouw " zooals zy daar staat, gelyktydig met Adam geboren." Een dichter noemt haar " het zwakke geslacht," doch spreker leest in het boek der geschiedenis, " dat ook de zachte hand der vrouw Holofernes het hoofd afgehouwen heeft." Hy sloeg voor het woord " zacht" te vervangen door de veelbeteekenende uitdrukking " gevreesde vuist." Uit dit alles bleek zonneklaar, dat " onze toestanden niet deugden," dat " de vrouw hare rechten met behulp der sociaaldemocratische broeders moest veroveren." Daarvan zou het gevolg zyn, " dat de jonkvrouw niet langer het genadebrood moest eten, dat haar door de broodheeren in de volksgaarkeukens voor 6 pf. toegereikt werd." Eindelyk scheen de redenaar over zyn onderwerp te willen gaan spreken, doch na verloop van twee minuten trad hy reeds met de ontdekking te voorschyn, " dat het streven van frau Morgenstern en de burgervrouwen niets dan humbug was, evenals de artikelen der omgekochte dagbladpers." Alles was humbug, behalve de sociaal-democratische agitatie en de vrije liefde. Oorverdoovende toejuichingen beloonden den redenaar, die zich het dankbetoon der burgeressen liet welgevallen. De presidente, burgeres Hahn, wist niets meer aan dit onderwerp toe te voegen en las daarom maar het ontwerp van de statuten voor, dat door eene commissie onderzocht zou worden, waarin vyf leden gekozen werden. Voorloopig constitueerde zich de vereeniging en onder het genot van wit bier, fantastische expectoratiën en het aangename gezelschap der heeren, vloog de tyd snel voorby, zonder verder iets byzonders te brengen.

—

— In het begin van het vorige jaar heeft men te Hamburg een Oost-Siberische Handelmaatschappy opgericht. Deze nieuwe onderneming heeft in den loop van het jaar verscheiden schepen met handelsartikelen bevracht, rechtstreeks uit de haven van Hamburg naar het gebied van den Amoer gezonden ; andere schepen zyn naar Hongkong vertrokken, met artikelen voor de Chineesche markt bestemd.

De resultaten dezer verre tochten zyn zeer gunstig geweest naar de Hamburger dagbladen melden.

—

— Op 2 Maart heeft de plegtige inwyding plaats gehad der Sionskerk te Berlyn, gesticht ter herdenking aan de redding des Keizers by den moordaanslag, tegen hem te Baden-Baden in 1861 gepleegd. De Keizer en een groot aantal personen, tot zyn burgerlyk en militair huis behoorende, waren by de inwyding van het kerkgebouw tegenwoordig. Het heeft vry wat moeite gekost, om het zoover te brengen, dat de ontworpen tempel voor het gebruik kon worden geopend. Eerst in 1866 werd de eerste steen daarvan gelegd door den Keizer en ook later werd de voortzetting van den bouw herhaaldelyk vertraagd, uithoofde de noodige geldmiddelen tot een geregelden voortgang daarvan telkens ontbraken. Door krachtige ondersteuning van de zyde des Keizers, van de stedelyke schatkist en herhaalde inzamelingen van giften, is het eindelyk zoover gebracht, dat de gemelde plechtigheid dezer dagen heeft plaats gehad.

—

— Onlangs is te Londen het eerste nummer verschenen van een Japansch tydschrift, Tai Sei Shimbun, (belangryke nieuwstydingen uit het Westen) genaamd. De redacteur en de eigenaars zyn Japanners, en zy worden bygestaan door den heer Summers, hoogleeraar voor de Japansche en de Chineesche taal by het Kings-College. Het blad zal illustratien en bydragen der talryke Japaansche studenten in Engeland en Amerika bevatten. Men berekent, dat in Engeland en Amerika 700 Japanners verblyf houden, van welke de meeste studenten zyn.

In Japan zelf zal eene regeerings- of Staats-Courant worden uitgegeven.

— De *Pall Mall Gazette* meldt, dat de onderhandelingen tusschen den sultan van Zanzibar en sir Bartle Frère nog tot geen bevredigenden uitslag hebben geleid ; het grootste bezwaar van den Sultan is, dat zonder slavenarbeid de plantages niet kunnen bebouwd worden, doch godsdienstige dweepzucht schynt mede by hem in het spel te zyn. Sir Bartle Frère zou een onderzoek gaan doen naar den slavenhandel op verschillende punten aan de kusten van Madagascar, de Comoro-eilanden en Mozambique.

—

— Uit Athene wordt, onder dagteekening van 2 Maart, aan de *République française* het volgende gemeld : " Het gewichtigste nieuws van de laatste veertien dagen is ongetwyfeld de schikking der Lauriumquaestie. Zy heeft by het publiek eene groote doch aangename verrassing te weeg gebracht. Een Grieksche bankier, de heer Syngros, administrateur der Bank van Konstantinopel, heeft voor 11½ millioen frank alle rechten der maatschappy Roux-Serpieri, met hare mynen, slakken, materieel en spoorwegen gekocht. De nieuwe kooper heeft zich voor de beslissing van alle geschillen, welke tydens den aankoop tusschen de maatschappy en den fiscus mochten bestaan, en van alle later tusschen hem en de regeering te ryzen geschillen, aan de uitspraak der Grieksche rechtbanken onderworpen. De zaak is dus van een diplomatiek standpunt geëindigd. Aan de Fransche en Italiaansche gezanten is mededeeling van het koopcontract gedaan, en daar de Fransche en Italiaansche onderdanen nu geheel buiten de zaak zyn geraakt, is er geene tusschenkomst van die zyde meer noodig. Ook de gezant van Oostenryk-Hongarye heeft aan de Grieksche regeering medegedeeld, dat sedert deze schikking er geen aanleiding meer bestond om van hem verzochte bemiddeling by Italië en Frankryk te verleenen."

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER &
C. J. & A. W. NEUMAN Fz.